

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	5009200470
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5009200470.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: Mgr. T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Kuric, JUDr. Andrea Sunik, s.r.o. so sídlom Dolný Vál 11, Žilina, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPeM-19-27/2009 zo dňa 20.04.2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/36/2009-133 z 3.apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/36/2009-133 zo dňa 3. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-19-27/2009 z 20. apríla 2009 ako aj personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 1535 z 23. februára 2009, ktorým bol žalobca podľa § 72 ods. 1 písm. a/ a § 70 ods. 1 písm. h/ bod 5 zák. č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončí dňom 30.4.2009.

Krajský súd v dôvodoch svojho rozsudku uviedol nasledovné:

Personálnym rozkazom č. 181 z 27.01.2009 riaditeľ Vojenskej polície odvolal žalobcu z funkcie vo Vojenskej polícii z dôvodu dočasného vyčlenenia. Personálnym rozkazom č. 574 z 27.01.2009 riaditeľ Personálneho úradu dňom 29.01.2009 zaradil žalobcu do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov. Personálnym rozkazom č. 1277 z 18.02.2009 riaditeľ Personálneho úradu ukončil dňom 28.04.2009 zaradenie žalobcu do personálnej zálohy. Personálnym rozkazom č. 1535 z 23.02.2009 (napadnuté prvostupňové správne rozhodnutie) riaditeľ Personálneho úradu rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ku dňu 30.04.2009 podľa § 70 ods. 1 písm. h/, bod 5 zák. č. 346/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, pričom mal splniť nasledovné

hmotnoprávne podmienky:

- nebola pre neho v štátnej službe iná funkcia a

- ide o profesionálneho vojaka, ktorému sa skončila lehota na jeho zaradenie do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zák. č. 346/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-19-27/2009 zo dňa 20. apríla 2009 bolo rozhodnutie - personálny rozkaz č. 1535 potvrdené a odvolanie žalobcu zamietnuté.

Krajský súd v Žiline konštatoval, že žalobný dôvod nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, pretože im predchádzalo nezákonné rozhodnutie č. 574 zo dňa 27.01.2009, je v plnom rozsahu dôvodné. Krajský súd tiež konštatoval, že vydanie Personálneho rozkazu č. 574 o zaradení do zálohy podľa § 58 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezprostredne súvisí s preskúmaným rozhodnutím. Bezprostredný súvis s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ktoré je predmetom prieskumu v tomto konaní, t.j. personálnym rozkazom č. 1535 tkvie v tom, že personálnym rozkazom č. 1535 mohol riaditeľ personálneho úradu rozhodnúť o prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. h/, bod 5 zákona len vtedy, ak boli kumulatívne splnené dve hmotnoprávne podmienky vyplývajúce z toho zákonného ustanovenia. Prvou podmienkou je, že pre profesionálneho vojaka nie je v štátnej službe iná funkcia a druhou je, že ide o profesionálneho vojaka, ktorému sa skončila lehota jeho zaradenia do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona. Ak by rozhodnutie o zaradení do zálohy pre prechodne nezaradených vojakov podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona bolo zrušené, t.j. neexistovalo by rozhodnutie o zaradení profesionálneho vojaka do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, nemohla by ani skončiť lehota tohto zaradenia do zálohy a tým by nebola naplnená druhá kumulatívna podmienka. V danom prípade tomu tak skutočne bolo, keď Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 4Sžo/22/2011 zo dňa 7. septembra 2011 zrušil personálny rozkaz žalovaného č. 574, ktorým bola žalobca zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov. Tým teda nemohla byť naplnená druhá kumulatívna podmienka na to, aby bolo rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru vôbec prijaté v súlade so zákonom.

Krajský súd poukazoval na ust. § 250i ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého prvostupňového rozhodnutia a tiež i druhostupňového správneho rozhodnutia. Na druhej strane však výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány v zmysle § 159 ods. 2, prvá časť vety pred bodkočiarkou v spojení s § 246c ods. 1, prvá veta O.s.p.. Je preto viazaný aj výrokom rozsudku najvyššieho súdu zo 7.9.2011, na ktorý v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. musí prihliadnuť, ak v čase vyhlásenia rozsudku takýto rozsudok existuje a má priamy vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto krajský súd prihliadol na rozsudok Najvyššieho súdu SR o zrušení Personálneho rozkazu č. 574 z 27.01.2009 a z tohto dôvodu konštatoval, že na vydanie Personálneho rozkazu č. 1535 z 23.02.2009 nebola splnená hmotnoprávna kumulatívna podmienka stanovená v § 70 ods. 1 písm. h/, bod 5 zákona, a to, že žalobcovi skončila lehota jeho zaradenia do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov a táto mu ani nezačala plynúť, keďže rozhodnutie o zaradení do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov bolo zrušené. Napadnuté rozhodnutie, ako i prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu sú napadnuté vadou, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Touto vadou bolo nesplnenie zákonných hmotnoprávných podmienok na vydanie týchto rozhodnutí, pričom táto vada nastala až po vydaní napadnutého rozhodnutia i prvostupňového správneho rozhodnutia. Preto bolo napadnuté rozhodnutie ako i prvostupňové rozhodnutie potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p..

Druhý žalobný dôvod, spočívajúci v tom, že prvostupňové správne rozhodnutie č. 1535 bolo vydané dňa 23.02.2009, hoci zaradenie do personálnej zálohy malo byť ukončené až dňom 28.04.2009, žalobca neuviedol vo svojom odvolaní v správnom konaní. Preto sám o sebe nemôže byť podľa krajského súdu dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. Vzhľadom však na tú skutočnosť, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR bol zrušený personálny rozkaz č. 574 o zaradení žalobcu do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, ako bolo uvedené vyššie, krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie, pričom dôvodom tohto zrušenia je práve skutočnosť neexistencie hmotnoprávneho predpokladu pre rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, a to

rozhodnutie o zaradení do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, pričom táto námietka nemohla byť žalobcom uplatnená v odvolaní, keďže k jeho zrušeniu došlo až po vydaní napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný a žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania uviedol, že žalobca podal žalobu proti orgánu, ktorý nemôže byť žalovaný, po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP. Pretože napadnuté rozhodnutia boli vydané v roku 2009 a personálny rozkaz riaditeľa PÚ č. 574 bol zrušený až v roku 2011, tvrdil, že v konaní žalovaného správneho orgánu, realizovanom v roku 2009, nemohla existovať vada vytykána súdom prvého stupňa.

V konaní o skončenie služobného pomeru vychádzali riaditeľ Personálneho úradu i náčelník Generálneho štábu OS SR z platného, právoplatného a vykonateľného personálneho rozkazu č. 574. V dobe ich rozhodovania teda dôvod prepustenia žalobcu skutkovo i právne existoval a riaditeľ Personálneho úradu bol povinný vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru konať. Nemohol vychádzať z predpokladu, že niekedy v budúcnosti môže byť personálny rozkaz č. 574 zrušený. Súd prvého stupňa preto nemal žiadny právny dôvod v konaní o preskúmanie personálneho rozkazu riaditeľa PÚ č. 1535 i rozhodnutia náčelníka GŠ OS SR č. ŠbPeM-19-27/2009 prihliadať na zrušenie personálneho rozkazu riaditeľa PÚ č. 574 rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 4Sžo/22/2011 zo 7. septembra 2011.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že výrok rozhodnutia krajského súdu je vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, aj z týchto právnych dôvodov:

1. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok pasívnej legitímácie, keďže nie je orgánom verejnej správy, ale ako žalovaný mal vystupovať náčelník GŠ OS SR ako fyzická osoba, odvolací súd s poukazom na to, že vo veci vydal konečné rozhodnutie náčelník generálneho štábu, ako jeho predstaviteľ, nie ako fyzická osoba nemajúca k uvedenej inštitúcii vzťah, niet podľa ustálenej súdnej praxe dôvodu na to, aby žalobca nemohol označiť uvedenú inštitúciu ako žalovaného ak sa domáha zrušenia rozhodnutia vydaného práve náčelníkom generálneho štábu. Rozhodnutie vo veciach služobného pomeru profesionálnych vojakov podlieha súdnemu preskúmvaniu podľa čl. 46 ods. 2 a § 244 ods. 3 OSP.

2. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného, že žalobu podal žalobca po uplynutí lehoty uvedenej v § 250b ods. 1 OSP. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby bolo žalobcovi doručené 27.4.2009 a žaloba bola podaná 24.6.2009. Doručka je súčasťou spisu vedného MO - GŠ OS SR štábom personálneho manažmentu pod č. ŠbPeM-19-27/2009.

3. Odvolací súd sa stotožňuje s názvom krajského súdu, že rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bolo vydané v konaní, ktoré bolo zaťažené vadami konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uvedené vady konania tu boli už v čase vydania preskúmvaného rozhodnutia a týkali sa postupov a rozhodnutí služobných orgánov, ktoré bezprostredne predchádzali rozhodnutiu o prepustení. Odvolací súd nezdiera, rovnako ako krajský súd, názor žalovaného, že súd prvého stupňa nemal žiadny právny dôvod v konaní o preskúmanie personálneho rozkazu č. 1535 i rozhodnutia odvolacieho orgánu (náčelníka GŠ) posudzovať súvislosť s personálnym rozkazom č. 574 preskúmvaným v inom konaní. Rozkazom č. 574 bol totiž žalovaný zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, z čoho žalovaný vychádzal aj pri preskúmvaní podmienok prepustenia. Krajský súd pritom nemohol ponechať bez povšimnutia výsledok súdneho konania, ktorým bol personálny rozkaz č. 574 zrušený. Proti uvedenému rozhodnutiu bola žaloba o preskúmanie zákonnosti podaná už 26.3.2009, teda skôr, ako náčelník GŠ rozhodol o odvolaní v správnom konaní (§ 59 ods. 1, 2 zák. č. 71/1967 Zb. - pozri záhlavie uvedeného rozhodnutia) dňom 20. apríla 2009. Hoci sa odvolací orgán zaoberal námietkami žalobcu proti dôvodom prepustenia, ponechal bez povšimnutia samotnú námietku žalobcu o nezákonnosti zaradenia do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, ktorá už bola predmetom osobitného súdneho prieskumu.

4. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu uvedeným na str. 6 ods. 3 rozsudku, v

ktorom krajský súd odôvodňuje neuznanie tam uvedeného žalobného dôvodu, lebo tento dôvod neuviedol v odvolaní v správnom konaní. Správny poriadok neupravuje náležitosti odvolania, stanovuje len lehotu a miesto podania odvolania. Ustanovenie § 250i ods. 1 OSP nebráni tomu, aby sa súd zaoberal aj takými dôvodmi žaloby, ktoré neboli posudzované v odvolacom konaní podľa správneho poriadku, keďže odvolací orgán preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné, konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Aj na odvolacie konanie podľa Správneho poriadku sa vzťahuje § 3 ods. 5 a § 46 ods. 1 Správneho poriadku, ktoré vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci správnym orgánom. Odvolací súd dospel k záveru, že dôvod žaloby uvedený v čl. II žaloby je právne významný.

5. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného posudzovaného ako celok (pozostávajúci z personálneho rozkazu č. 1535 z 23.2.2009 a rozhodnutia náčelníka GŠ z 20.4.2009), ktorým bol žalobca k 30.4.2009 prepustený zo služobného pomeru vyplýva, že o prepustení bolo rozhodnuté v rozpore so znením § 72 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 70 ods. 1 písm. b/ bod 5 zák. č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR, keďže ku dňu 23.2.2009 nebolo preukázané skončenie zaradenia žalobcu do zálohy pre prechodne nezarađených profesionálnych vojakov, ako to uvedené ustanovenie vyžaduje. Z predloženej dokumentácie, ani z rozhodnutia o prepustení tiež nevyplyva, na základe akých skutkových zistení žalovaný konštatoval, že pre neho nie je v štátnej službe iná funkcia. Žalobou napadnuté rozhodnutie je z uvedených hľadísk nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

6. Odvolací súd konštatuje, že ďalšie dôvody uvedené v odvolaní sa týkajú výsledkov konania o preskúmaní rozhodnutia č. 574, ku ktorému odvolací súd zaujal právny názor v konaní 4Sžo/22/2011 a ktorým je podľa § 156 ods. 4 viazaný.

7. Z týchto dôvodov podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd prvostupňový rozsudok, ktorým bolo žalobou napadnuté rozhodnutie zrušené, ako vecne správne, potvrdil.

8. Podľa § 250k žalobcovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, avšak trovy mu nevznikli.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, pričom verejné vyhlásenie rozhodnutia oznámil v súlade s § 156 ods. 3 OSP ako aj na webovej stránke www.nsud.sk.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.